

عنوان مقاله:

امکان سنجی حضور عابر پیاده در مسیرهای محلی با بهره گیری از شاخصها و معیارهای کاربری زمین و ایمنی ترافیک جهت ایجاد پیادهراههای مطلوب (نمونه موردی: محله یوسف آباد تهران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار، دوره 1، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

غزل رضائیان زاده
کیانوش ذاکر حقیقی

خلاصه مقاله:

مسیرهای پیاده برای تبدیل فضاهای سکونتگاهی به مکانهای امن و لذت بخش برای پیاده روی اختصاص داده شده اند. امروزه، سیاستهای برنامه ریزی شهری به دنبال تقویت محیطهای پیاده و از بین بردن موانعی است که توانایی انسان را برای پیاده روی آسان و ایمن، محدود می کند. در این پژوهش با استفاده از روش پژوهش توصیفی-تحلیلی، معیارها و شاخص های موثر در پتانسیل سنجی راه ها جهت یافتن مسیر حرکت پیاده، از جمله کاربری زمین، ایمنی ترافیکی، بررسی شده است و پس از آن از طریق فرایند تحلیل سلسله مراتبی و روش دلفی معیارها و زیرمعیارهای استخراج شده ارزش گذاری می شود. این پژوهش سعی بر آن دارد تا با ارائه چارچوب خاص برای امکان سنجی ایجاد مسیرهای خاص و مناسب حرکت پیاده در میان مسیرهای موجود و مفروض در جهت بهبود کیفیت فضاهای شهری گامی نو بردارد. محله یوسف آباد به عنوان مورد مطالعاتی این پژوهش در جهت ایجاد پیادهراه مطلوب با توجه به شاخص ها و معیارهایی چون کاربری زمین و ایمنی حرکت ترافیک مورد بررسی قرار می گیرد و در نهایت با ارزیابی های انجام شده مشخص می شود خیابان اسدآبادی، حد فاصل میدان اسدآبادی تا میدان فرهنگ بیش ترین امتیاز و بیش ترین پتانسیل جهت حرکت پیاده را دارا است و پس از آن خیابان اسدآبادی حد فاصل میدان فرهنگ تا خیابان پانزدهم در جایگاه دوم قرار گرفته است. در نتیجه با شناسایی معیار دارای پتانسیل جهت حرکت پیاده، مسئله اصلی پژوهش که جلوگیری از ایجاد مسیرهای پیاده بدون برنامه ریزی علمی و با صرف هزینه بسیار در حالی که از بازدهی و استقبال پایینی برخوردار است مرتفع شده است؛ و مسیرهای مناسب جهت تردد پیاده که می باید به آنها توجه خاص مبذول شود و تسهیلات و امکانات لازم به آنها تخصیص داده شود، مشخص میشود.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، کاربری زمین، ایمنی ترافیک، محله یوسف آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432303>

